

Státní oblastní archiv v Plzni

**Ústřední likvidátor peněžních ústavů a podniků Praha – likvidační
středisko Plzeň**

(1900) 1945–1956

Inventář

EL NAD č.: 11 134

AP č. 683

PhDr. Karel Řeháček

Plzeň 2014

Obsah

Úvod:

I. Vývoj původce archivního fondu	s. 4
<i>I. 1. Organizace likvidačních prací</i>	s. 4
<i>I. 2. Likvidační střediska na Plzeňsku</i>	s. 6
II. Vývoj a dějiny archivního fondu	s. 7
III. Archivní charakteristika archivního fondu	s. 8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu	s. 9
V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky	s. 10
Seznam použitých pramenů a literatury	s. 11
Přílohy:	
Příloha č. 1: Seznam použitých zkratk	s. 13
Inventární seznam	s. 14
Zeměpisný rejstřík	s. 23

Úvod

I. Vývoj původce archivního fondu

Původcem archiválií zpřístupněných touto archivní pomůckou je plzeňské likvidační středisko Ústředního likvidátora peněžních ústavů a podniků v Praze. Jednalo se o instituci, která se po roce 1945 podílela na likvidaci peněžních ústavů a podniků (bank, spořitelen, záložen, úvěrních družstev atd.) konfiskovaných na základě dekretu prezidenta republiky č. 108/1945 Sb.¹

I. 1. Organizace likvidačních prací

Poválečné osudy tzv. nepřátelských peněžních institucí byly v mnohém podobné osudům ostatního majetku konfiskovaného podle výše zmíněného prezidentského dekretu.² Stejně jako např. u živností či průmyslových podniků byla i do peněžních ústavů a podniků zavedena národní správa a rovněž další osudy těchto majetkových podstat vycházely z aktuálních potřeb poválečného národního hospodářství.

Nejdůležitějším úkolem poválečné správy ústavů bylo nejen provedení likvidace jejich nemovitého a movitého majetku, ale především veškerých majetkových práv (pohledávek, cenných papírů, vkladů), která byla k 10. květnu 1945 (tj. ke dni faktického skončení okupace) ve vlastnictví těchto ústavů či podniků. Zpočátku byla jejich likvidace poměrně roztržštěná a nejednotná. Majetkové podstaty německých úvěrních družstev (nejčastěji tzv. raiffeisenek) např. likvidoval Svaz zemědělských družstev v Čechách, který za tímto účelem zakládal příslušná likvidační místa. Majetkové podstaty ostatních peněžních ústavů a podniků zprvu likvidovali sami jejich národní správci, ve druhé polovině roku 1946 byla jejich likvidace stejně jako v případě ostatního konfiskovaného majetku svěřena Osidlovacímu úřadu a Fondu národní obnovy (OsÚ a FNO).³

Organizovaná likvidace konfiskovaného peněžnictví byla zahájena a následně realizována na základě vyhlášek OsÚ v Praze č. 1871/1946 Ú. 1. I z 30. září 1946⁴ a OsÚ a FNO v Praze č. 149/1947 Ú. 1. I z 27. ledna 1947.⁵ Podle nich měla být likvidace provedena rychle a

---

¹ Dekret prezidenta republiky č. 108/1945 Sb. z 25. 10. 1945, o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy.

² K této problematice viz ŘEHÁČEK, Karel. „Nepřátelský“ živnostenský a průmyslový majetek po roce 1945. Příspěvek k jeho osudům. *Hospodářské dějiny*, 24, Praha 2009, s. 175–217.

³ Blíže k OsÚ a FNO v Praze viz ŘEHÁČEK, K. Osidlovací úřad a Fond národní obnovy v Praze (umístění, personální obsazení a organizační struktura centrály a oblastních úřadoven v letech 1945–1951). *Paginae historiae*, 19, Praha 2011, s. 158–204.

⁴ Vyhláška OsÚ v Praze č. 1871/1946 Ú. 1. I z 30. 9. 1946, jíž se vyhláší ramičový plán o likvidaci peněžních ústavů a peněžních podniků (vedlejších závodů), podléhajících konfiskaci podle dekretu prezidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a o Fondech národní obnovy.

⁵ Vyhláška OsÚ a FNO v Praze č. 149/1947 Ú. 1. I z 22. 1. 1947, kterou se vydávají směrnice pro likvidaci peněžních ústavů a peněžních podniků, jejichž majetek podléhá konfiskaci podle dekretu č. 108/1945 Sb.

úsporně, a ministerstvo financí (MF) proto jmenovalo po dohodě s FNO a po slyšení Ústředního svazu peněžnictví souhrnné likvidátory, kterým byly sektorově (odděleně pro sektor bankovníctví a jednotlivé sektory lidového peněžnictví) podřízeny určité skupiny peněžních ústavů a podniků. Došlo tak k vytvoření specializovaných likvidačních míst: pro záložny (tzv. volksbanky) s označením V, úvěrní družstva (nejčastěji tzv. raiffeisenky či spořitelny a záložní spolky) s označením R, okresní záložny hospodářské s označením OZH a spořitelny s označením Sp. Do nich soustředili souhrnní likvidátoři veškerou agendu jim přidělených subjektů a odtud prováděli vlastní likvidace.

Likvidační práce konfiskovaného peněžnictví byly nejprve řízeny přímo MF. Postupně se však projevila potřeba pověřit jejich řízením zvláštní instituci, která měla likvidační práce urychlit a především koordinovat. Na podzim 1948 bylo proto v celém sektoru lidového peněžnictví přistoupeno k reorganizaci likvidačních prací: k 30. září 1948 byla zrušena dosavadní likvidační místa a následujícího dne došlo ke vzniku 10 likvidačních středisek, v nichž se agenda zaniklých likvidačních míst soustředila. Jednalo se o sedm středisek v Čechách (Praha, Teplice, Liberec, Trutnov, Karlovy Vary, České Budějovice, Plzeň) a tři na Moravě a ve Slezsku (Brno, Olomouc, Opava).⁶ Výnosem MF z 12. října 1948 byl následně jmenován jeden ústřední likvidátor se sídlem v Praze, kterým se stal JUDr. Jan Kislinger a jehož činnost spočívala především v koordinaci veškerých likvidačních prací.⁷

K 30. listopadu 1951 již byly likvidační práce v některých oblastech zcela dokončeny a některá střediska (Brno, České Budějovice, Praha) mohla být zrušena. Úplně byla likvidace konfiskovaných podstat peněžních ústavů a podniků dokončena 31. prosince 1951. K tomuto datu byla formálně zrušena všechna ostatní likvidační střediska a jejich zbytkové agendy byly přikázány k dokončení přímo ústřednímu likvidátorovi. Dosavadní pracoviště likvidačních středisek však fakticky nezanikla, byla pouze přeměněna na úřadovny ústředního likvidátora. Některé (Karlovy Vary, Trutnov, Olomouc) zanikly na jaře 1952, další (Plzeň, Teplice, Liberec, Opava) existovaly s novými úkoly (např. vymáhání a inkaso pohledávek převzatých od likvidovaných živnostenských a průmyslových podniků) i nadále. Z těchto důvodů byla navíc obnovena i úřadovna v Brně.⁸ Nové úkoly přecházely na ústředního likvidátora a jeho

---

⁶ ROLČÍKOVÁ, Radana. Spisové fondy Správy pro věci majetkové a devizové využívané při realizaci zákonů o rehabilitaci, restituci, reprivatizaci a transformaci. *Zpravodaj pobočky České informační společnosti*, 41, Praha 1993, s. 124. Archiv České národní banky (AČNB) Praha, Ústřední likvidátor peněžních ústavů (ÚLPÚ) Praha, kart. 2, informativní zpráva o rozsahu agendy Ústředního likvidátora konfiskovaných podstat peněžních ústavů a podniků z 5. 12. 1951, s. 4.

⁷ ŘEHÁČEK, K. Likvidační střediska konfiskovaných majetkových podstat lidových peněžních ústavů na Karlovarsku a Plzeňsku. *Západočeské archivy*, 2011, Plzeň 2011, s. 161.

⁸ AČNB Praha, ÚLPÚ Praha, kart. 2, oběžník Ústředního likvidátora peněžních ústavů a podniků v Praze č. 1 z 15. 3. 1952, s. 1.

úřadovny i v dalších letech, k 1. dubnu 1953 na něj byla např. ze Státní spořitelny v Praze přenesena finanční a účetní služba likvidační podstaty zrušeného FNO v Praze. Úřadovna v Teplicích skončila svoji činnost v roce 1953, úřadovny v Plzni, Brně a Opavě v roce 1956 a úřadovna v Liberci v roce 1958. Souhrnní likvidátoři zůstali v pracovním poměru k ústřednímu likvidátorovi ještě několik let a funkce byli zproštěni výnosem MF ze 7. dubna 1961.⁹

O průběhu likvidace podávali souhrnní likvidátoři čtvrtletní zprávy MF, FNO a příslušnému hospodářskému svazu. Výnosy získané likvidací peněžních ústavů a podniků byly podle § 80 zákona č. 134/1946 Sb. určeny k nápravě československé měny.¹⁰ Vzhledem k tomu, že při likvidacích vznikala celá řada dalších problémů (např. souvisejících s nedobytnými pohledávkami, závazky plynoucími z vázaných vkladů peněžních ústavů a podniků), došlo k jejich přenesení na nově vytvořenou specializovanou instituci, která měla, kromě jiných úkolů, veškeré tyto problémy komplexně řešit. Touto institucí byl Likvidační fond měnový (LFM), který byl zřízen zákonem č. 141/1947 Sb.¹¹

I. 2. Likvidační střediska na Plzeňsku

Na území poválečného Plzeňska byla v otázce likvidace konfiskovaných peněžních ústavů a podniků situace podobná jako ve zbytku Československa. Také zde zprvu existovala oborově vyhraněná likvidační místa: kromě likvidačního místa pro likvidaci spořitel (Sp-X) ve Stříbře a pro likvidaci OZH (OZH-I) v Plzni se jednalo zejména o likvidační místa pro záložny (tzv. volksbanky) a úvěrní družstva (tzv. raiffeisenky či spořitelní a záložní spolky, Spar- und Darlehenskassen-Vereine).

Úkolem provést likvidaci záložen (tzv. volksbank) bylo na Plzeňsku pověřeno jediné likvidační místo se sídlem v Plzni (V-XI), které bylo zřízeno výnosem MF z 19. května 1947. Souhrnným likvidátorem byl jmenován Alfred Sezemský, zástupce vedoucího úředníka Plzeňské záložny pro obchod a živnosti. Likvidační místo sídlilo v budově Plzeňské záložny na Benešově třídě č. 9. Dne 9. ledna 1948 rozvázal A. Sezemský služební poměr a 15. února 1948 byl novým souhrnným likvidátorem jmenován pokladník Plzeňské záložny Rudolf Klíma.

---

⁹ 1948–1973. *Správa pro věci majetkové a devizové (dříve Ústřední likvidátor peněžních ústavů a podniků). Vývoj a působnost. Na paměť 25. výročí vzniku zpracoval kolektiv pracovníků Správy pro věci majetkové a devizové za redakce dr. A. Karneta.* Praha 1973, s. 9.

¹⁰ Zákon č. 134/1946 Sb. z 15. 5. 1946, o dávce z majetkového přírůstku a o dávce z majetku.

¹¹ Zákon č. 141/1947 Sb. z 2. 7. 1947, o Likvidačním fondu měnovém.

Likvidaci úvěrních družstev prováděla na Plzeňsku zpočátku dvě likvidační místa ve Všerubech na Stříbrsku a v Tachově. Všerubské likvidační místo existovalo od srpna 1946 do dubna 1947, kdy bylo zrušeno a veškeré nezlikvidované majetkové podstaty převzalo likvidační místo R-X v Tachově. To vzniklo 1. června 1947, sídlilo na třídě Dr. Edvarda Beneše č. 425 a souhrnným likvidátorem byl jmenován Alois Cibulka, který převzal funkci již 23. května 1947.

Po sloučení všech dosavadních likvidačních míst vzniklo k 30. září 1948 jediné likvidační středisko konfiskovaných majetkových podstat lidových peněžních ústavů, jehož územní působnost byla totožná se správním obvodem plzeňské oblastní úřadovny OsÚ a FNO.¹² Sídlilo v Plzni ve Stalinově ulici č. 1 a souhrnným likvidátorem byl jmenován dosavadní vedoucí plzeňského likvidačního místa V-XI R. Klíma.

Od počátku roku 1952 bylo středisko přeměněno na úřadovnu pražského ústředního likvidátora. Dne 11. března 1952 se úřadovna přestěhovala ze svého dosavadního sídla na náměstí Republiky č. 15, poté ještě několikrát změnila sídlo (Zbrojnická ulice č. 1, náměstí Odborářů č. 19). Úřadovna byla fakticky zrušena v roce 1956, ovšem souhrnný likvidátor R. Klíma byl ze své funkce odvolán až výnosem MF ze 7. dubna 1961, kdy úřadovna zanikla i formálně.¹³

II. Vývoj a dějiny archivního fondu

Dokumenty vzniklé z činnosti plzeňského likvidačního střediska byly po ukončení jeho činnosti uloženy v budově Státní spořitelny v Plzni ve Františkánské ulici č. 15. Zde byly dochované písemnosti nejen uchovávány, ale probíhala v nich rovněž nahlédací agenda pro potřeby MF. V polovině 60. let minulého století byly veškeré dokumenty převezeny z Plzně do spisoven MF v Kladně a v Praze. Tam se nacházely až do roku 2010, kdy byly na základě plošné akce organizované Odborem archivní správy a spisové služby Ministerstva vnitra České republiky předány na základě výběru archiválií ve skartačním řízení do územně příslušných archivů.

Státní oblastní archiv v Plzni převzal archiválie vzniklé z činnosti plzeňského likvidačního střediska na základě protokolu o výběru archiválií ve skartačním řízení (SOAP/001-1985/2010 z 24. 8. 2010). Přírůstek o fyzickém rozsahu 2,76 bm byl zapsán pod přírůstkovým

---

¹² Blíže k vymezení těchto obvodů viz ŘEHÁČEK, K. Osidlovací úřad a Fond národní obnovy (1945–1952). Příspěvek ke správním dějinám centrály OsÚ a FNO v Praze a oblastní úřadovny v Plzni. *Západočeský historický sborník*, 5, Plzeň 1999, s. 313; ŘEHÁČEK, K. *Osidlovací úřad a Fond národní obnovy – oblastní úřadovna Karlovy Vary (1938) 1945–1950 (1981)*. Dílčí inventář I. Plzeň 2009, s. 7.

¹³ ŘEHÁČEK, K. Likvidační střediska konfiskovaných majetkových podstat lidových peněžních ústavů na Karlovarsku a Plzeňsku. *Západočeské archivy*, 2011, Plzeň 2011, s. 164.

číslem 87/2010 dne 15. října 2010. Jednalo se o spisový materiál, který byl uložen ve 23 kartonech.

Ústřední likvidátor peněžních ústavů a podniků v Praze neměl vlastní spisový plán a registratura jeho likvidačních středisek byla organizována a vedena tematicky: spořitelny byly označeny písmenem Sp, okresní záložny hospodářské zkratkou OZH, záložny písmenem V a úvěrní družstva písmenem R. V posledním případě byla úvěrní družstva vzhledem k jejich vysokému počtu dále specifikována signaturou, která se skládala ze značky skupiny úvěrních družstev (R), označení likvidačního střediska a pořadového čísla likvidátu (*např. R-X/10*). Každý peněžní ústav ve správě střediska představoval samostatnou věcnou jednotku, kterou tvořily knihy, registraturní pomůcky a vlastní spisy, většinou účetního charakteru.

Z tohoto konvolutu dokumentů převzal Státní oblastní archiv v Plzni pouze písemnosti týkající se vlastní likvidační agendy, tj. spisy vzniklé z činnosti likvidačních míst a středisek a likvidační spisy jednotlivých peněžních ústavů a podniků. Zbytek dokumentů nacházejících se ve spisovnách MF přebíraly na základě vlastního výběru ve skartačním řízení jednotlivé místně příslušné státní okresní archivy a Archiv města Plzně. Ty následně vybrané archiválie buď vkládaly do již existujících archivních fondů týchž původců, nebo zakládaly zcela nové archivní fondy.

Během doby uložení dokumentů ve spisovnách Státní spořitelny v Plzni a ministerstva financí nedocházelo k žádným skartacím a nedochovaly se rovněž žádné zprávy svědčící o jejich ztrátách či poškození.

III. Archivní charakteristika archivního fondu

V průběhu skartačního řízení byl přímo v místě uložení dokumentů proveden pečlivý výběr archiválií, které byly následně převezeny do Státního oblastního archivu v Plzni. Vzhledem k předchozímu výběru tak již nebylo zapotřebí během pořádání archivního fondu vyřazovat žádné archiválie z důvodu přehodnocení jejich významu.

Vzhledem k tomu, že původce nepoužíval žádné specifické spisové plány, bylo pro potřeby pořádání vytvořeno umělé pořádací schéma. V jeho první části byly zmanipulovány archiválie týkající se samotného procesu likvidace peněžních ústavů a podniků a existence likvidačních středisek (oddíly A: Řízení, B: Likvidační střediska, C: Zaměstnanci, D: Likvidační agenda), ve druhé byly uspořádány jednotlivé likvidační spisy (oddíl E). V obou případech bylo akceptováno logické hledisko řazení archiválií respektující průběh samotného likvidačního procesu.

Vzhledem ke skutečnosti, že původní řazení likvidovaných peněžních subjektů plně nerespektovalo abecední pořádek, byl k lepší orientaci v archivní pomůcce vytvořen zeměpisný rejstřík, v němž jednotlivé lokality odkazují na inventární čísla této archivní pomůcky. Německé názvy lokalit byly převzaty ze Statistického lexikonu obcí v zemi České (Praha 1934), jejich současné správní začlenění vychází ze Statistického lexikonu obcí České republiky 2005 (Praha 2005) se zohledněním pozdějších změn (např. přičlenění obce Teplá do okresu Cheb k 1. lednu 2007).

Při pořádání byly ze spisů vyčleněny dva podací protokoly, důvěrný z let 1955–1956 a obyčejný z let 1952–1955, které byly z důvodu jejich fyzické ochrany ponechány v kartonu č. 1 společně se spisy. Po uspořádání tedy tvoří inventarizovaný archivní fond dva podací protokoly a 25 kartonů spisů o fyzickém rozsahu 3 bm. Většina archiválií fondu je datována obdobím 1945–1956, v likvidačních spisech se však nacházejí i starší archiválie, které dokumentují dřívější majetkoprávní vztahy jednotlivých peněžních ústavů a podniků a které jsou považovány za priora fondu. Celkový časový rozsah fondu je tedy vymezen obdobím (1900) 1945–1956.

Přestože se agenda likvidačního střediska nedochovala ve stoprocentní celistvosti, lze i tak archivní fond pokládat za relativně úplný. Tato charakteristika platí především pro základ likvidační agendy, vlastní likvidační spisy, která se s jednou výjimkou (OZH v Tachově byla v rámci likvidace sloučena se Spořitelnou města Tachova) zachovala úplně. Drobnější mezery se vyskytují pouze v některých částech všeobecné agendy střediska, což však nemá na celistvost a informační hodnotu archivního fondu podstatnější vliv.

Jazyky archivního fondu jsou čeština a němčina, fyzický stav archiválií je dobrý a z badatelského hlediska jsou přístupné bez omezení.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu

Archiválie inventarizovaného archivního fondu jsou cenným pramenem pro poznání procesu likvidací konfiskovaných tzv. nepřátelských peněžních ústavů a podniků na Plzeňsku. Kromě pochopení obecných záležitostí tohoto procesu umožňují detailní pohled na situaci každého ze 120 peněžních subjektů, jejichž likvidaci provádělo plzeňské likvidační středisko: 9 spořitelen, 9 OZH, 7 záložen a 95 úvěrních družstev. Z hlediska celkového počtu peněžních likvidátů v obvodu Ústředního likvidátora peněžních ústavů a podniků v Praze se tak plzeňské středisko podílelo na likvidacích necelých 7 % všech k tomu určených peněžních subjektů.¹⁴

---

¹⁴ SOA v Plzni, Ústřední likvidátor peněžních ústavů a podniků Praha – likvidační středisko Plzeň, kart. 5, sestavení pro odvod účtu LFM k 30. 4. 1951, 4 s.

Z badatelského pohledu jsou zajímavé především údaje o průběhu a hospodářské bilanci celé likvidační akce, ale také informace o poválečném hospodářském postavení obyvatelstva německé národnosti a jeho obtížném přístupu k peněžním prostředkům. Z hlediska jednotlivých likvidovaných finančních subjektů zase zaujmou souhrnné účetní zprávy, soupisy nemovitého i movitého majetku, aktiv a pasiv a rovněž základní údaje o jejich poválečném fungování pod národními správami.

Archivní fond Ústřední likvidátor peněžních ústavů a podniků Praha – likvidační středisko Plzeň tak poslouží jako důležitý pramen nejen ke studiu poválečných dějin Plzeňska a hospodářské obnovy tohoto regionu, ale také k výzkumu životních podmínek obyvatelstva německé národnosti před vysídlením jeho většiny do Německa.

V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky

Archivní fond uspořádal v roce 2013 v 1. oddělení SOA v Plzni PhDr. Karel Řeháček, který v roce 2014 vyhotovil inventární seznam, sestavil k němu zeměpisný rejstřík a napsal úvod k archivní pomůcce.

V Plzni dne 5. 12. 2014

PhDr. Karel Řeháček

Seznam použitých pramenů a literatury

a) archivní fondy

Archiv České národní banky Praha, Ústřední likvidátor peněžních ústavů Praha

Státní oblastní archiv v Plzni, Ústřední likvidátor peněžních ústavů a podniků Praha – likvidační středisko Plzeň

b) archivní pomůcky

ŘEHÁČEK, Karel. *Osídlovací úřad a Fond národní obnovy – oblastní úřadovna Karlovy Vary (1938) 1945–1950 (1981)*. Dílčí inventář I. Plzeň 2009.

c) odborná zpracování

ROLČÍKOVÁ, Radana. Spisové fondy Správy pro věci majetkové a devizové využívané při realizaci zákonů o rehabilitaci, restituci, reprivatizaci a transformaci. *Zpravodaj pobočky České informační společnosti*, 41, Praha 1993, s. 124-128.

ŘEHÁČEK, Karel. „Nepřátelský“ živnostenský a průmyslový majetek po roce 1945. Příspěvek k jeho osudům. *Hospodářské dějiny*, 24, Praha 2009, s. 175-217.

ŘEHÁČEK, Karel. Osídlovací úřad a Fond národní obnovy v Praze (umístění, personální obsazení a organizační struktura centrály a oblastních úřadoven v letech 1945–1951). *Paginae historiae*, 19, Praha 2011, s. 158-204.

ŘEHÁČEK, Karel. Likvidační střediska konfiskovaných majetkových podstat lidových peněžních ústavů na Karlovarsku a Plzeňsku. *Západočeské archivy*, 2011, Plzeň 2011, s. 160-164.

ŘEHÁČEK, Karel. Osídlovací úřad a Fond národní obnovy (1945–1952). Příspěvek ke správním dějinám centrály OsÚ a FNO v Praze a oblastní úřadovny v Plzni. *Západočeský historický sborník*, 5, Plzeň 1999, s. 309-319.

1948–1973. Správa pro věci majetkové a devizové (dříve Ústřední likvidátor peněžních ústavů a podniků). Vývoj a působnost. Na paměť 25. výročí vzniku zpracoval kolektiv pracovníků Správy pro věci majetkové a devizové za redakce dr. A. Karneta. Praha 1973, 189 s.

d) legislativní normy

Dekret prezidenta republiky č. 108/1945 Sb. z 25. 10. 1945, o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy.

Zákon č. 134/1946 Sb. z 15. 5. 1946, o dávce z majetkového přírůstku a o dávce z majetku.

Zákon č. 141/1947 Sb. z 2. 7. 1947, o Likvidačním fondu měnovém.

Vyhláška OsÚ v Praze č. 1871/1946 Ú. 1. I z 30. 9. 1946, jíž se vyhláší rámecový plán o likvidaci peněžních ústavů a peněžních podniků (vedlejších závodů), podléhajících konfiskaci podle dekretu presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a o Fondech národní obnovy.

Vyhláška OsÚ a FNO v Praze č. 149/1947 Ú. 1. I z 22. 1. 1947, kterou se vydávají směrnice pro likvidaci peněžních ústavů a peněžních podniků, jejichž majetek podléhá konfiskaci podle dekretu č. 108/1945 Sb.

e) lexikony

Statistický lexikon obcí v zemi České. Praha : Orbis, 1934.

Statistický lexikon obcí České republiky 2005. Praha : Ottovo nakladatelství, 2005.

Seznam použitých zkratk

AČNB	Archiv České národní banky
č. ob.	část obce
ev. jedn.	evidenční jednotka
FNO	Fond národní obnovy
inv. č.	inventární číslo
kar	karton
k. ú.	katastrální území
LFM	Likvidační fond měnový
MF	Ministerstvo financí
něm.	německy
o.	okres
ob.	obec
os.	osada
OsÚ	Osídlovací úřad
OZH	okresní záložna hospodářská
ppr	podací protokol
sign.	signatura
SOA	státní oblastní archiv
ÚLPÚ	Ústřední likvidátor peněžních ústavů
ÚLPÚP	Ústřední likvidátor peněžních ústavů a podniků
zan.	zaniklá

Inventární seznam

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn.
---------	-------	---------------	-------------

I. Spisový materiál

I. 1. Registraturní pomůcky

1	Podací protokol důvěrný	1955–1956	ppr 1
2	Podací protokol obyčejný	1952–1955	ppr 2

I. 2. Spisy

A) ŘÍZENÍ

3	Směrnice a pokyny pro souhrnné likvidátory	1945–1954	kar 1
4	Směrnice pro výkon národní správy ve spořitelnách	1945	kar 2
5	Směrnice pro správu registratur likvidačních středisek	1951–1954	kar 2
6	Zápisy z pracovních porad souhrnných likvidátorů	1949	kar 2

B) LIKVIDAČNÍ STŘEDISKA

7	Platový řád likvidačního střediska	1955	kar 2
8	Korespondence likvidačního střediska	1946–1956	kar 2
9	Osobní a věcná režie likvidačního střediska	1947–1952	kar 3
10	Revize hospodaření likvidačního místa v Tachově	1947	kar 3
11	Předání zbytkové agendy likvidačního střediska v Plzni	1952	kar 3
12	Předání archivů souhrnných likvidačních správ	1951–1956	kar 3

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn.
---------	-------	---------------	-------------

C) ZAMĚSTNANCI

13	Všeobecné zaměstnanecké záležitosti	1948–1956	kar 3
14	Seznamy zaměstnanců likvidačního střediska	1949–1952	kar 3
15	Osobní spisy zaměstnanců likvidačního střediska	1945–1956	kar 3
16	Mzdové listy zaměstnanců likvidačního střediska	1948–1952	kar 3
17	Přehledy vyplacených mezd	1946–1948	kar 3
18	Hlášení vyplacených mezd	1952–1956	kar 3
19	Platová úprava národních správců peněžních ústavů	1946–1954	kar 4
20	Přehledy zaplacených daní	1946–1948	kar 4
21	Důchodové pojištění zaměstnanců	1948–1953	kar 4
22	Přesčasová práce	1951–1952	kar 4
23	Dovolená na zotavenou	1948–1956	kar 4
24	ROH, brigády, závazky, soutěže	1951–1956	kar 4

D) LIKVIDAČNÍ AGENDA

25	Pracovní normy likvidátorů	1951	kar 4
26	Pracovní plány likvidátorů	1949–1956	kar 4
27	Čtvrtletní hlášení o stavu likvidací	1947–1948	kar 5
28	Měsíční hlášení o stavu tuzemských pohledávek	1952–1956	kar 5
29	Zprávy o činnosti likvidátorů	1947–1950	kar 5
30	Měsíční předvahy likvidačního střediska	1953–1956	kar 5
31	Rekapitulace obrátů likvidačního střediska	1947–1949	kar 5
32	Revize cestovních náhrad likvidátorů	1953	kar 5
33	Rozbory výsledků likvidace	1953–1956	kar 5
34	Rozbory nákladů a výnosů likvidačního střediska	1947–1953	kar 6
35	Hlášení odvodů likvidačních výnosů Likvidačnímu fondu měnovému – celková	1948–1951	kar 6

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn.
36	Hlášení odvodů likvidačních výnosů Likvidačnímu fondu měnovému – dílčí (R-X/1-60)	1947–1952	kar 6
36	Hlášení odvodů likvidačních výnosů Likvidačnímu fondu měnovému – dílčí (R-X/61-95)	1947–1952	kar 7
37	Likvidace pohledávek vůči bývalému říšsko-německému majetku	(1939) 1949–1950	kar 7
38	Likvidace vkladů vysídlených osob německé národnosti	1949–1952	kar 7
39	Likvidace vkladů rakouských státních příslušníků	1945–1950	kar 8
40	Likvidace vkladů a dalších aktiv cizích státních příslušníků v Československu	1949–1951	kar 8
41	Likvidace pohledávek bývalých říšskoněmeckých finančních ústavů v Československu, reparační agenda	1950–1954	kar 8
42	Likvidace aktiv československých finančních ústavů v Německu, Maďarsku, Polsku a Rakousku	(1939) 1945–1951	kar 8
43	Likvidace pohledávek vůči nekonfiskovanému majetku	1947–1948	kar 8
44	Likvidace cenných papírů	1945–1955	kar 9
45	Likvidace komunálních zápůjček, oddlužení obcí	1949–1951	kar 9
46	Vypořádání vzájemných nároků mezi státem a politickými stranami	1954–1955	kar 9
47	Restituce neoprávněně konfiskovaných vkladů	1947–1950	kar 9
48	Vypořádání nároků po dekonfiskaci rodinných domů	1952–1955	kar 9
49	Likvidace konfiskovaných psacích a počítačích strojů	1950	kar 9

E) LIKVIDAČNÍ SPISY

Likvidační spisy spořitelén

50	Spořitelna Bor (u Tachova)	1946–1951	kar 10
51	Spořitelna Dobřany	1948–1950	kar 10

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn.
52	Spořitelna Nýrsko	1949	kar 10
53	Spořitelna Planá (u Mariánských Lázní)	1947–1951	kar 10
54	Spořitelna Přimda	1945–1951	kar 10
55	Spořitelna Stod	1949–1950	kar 10
56	Spořitelna Stříbro	1949–1951	kar 10
57	Spořitelna Tachov	1949–1951	kar 10
58	Spořitelna Město Touškov	1948–1952	kar 10

Likvidační spisy okresních záložen hospodářských

59	Okresní záložna hospodářská Bezručice	1951	kar 10
60	Okresní záložna hospodářská Hostouň	1949	kar 10
61	Okresní záložna hospodářská Chotěšov	1945–1949	kar 10
62	Okresní záložna hospodářská Nýrsko	(1944) 1945–1951	kar 11
63	Okresní záložna hospodářská Planá (u Mariánských Lázní)	1947–1951	kar 11
64	Okresní záložna hospodářská Poběžovice	1950	kar 11
65	Okresní záložna hospodářská Stříbro	1948–1951	kar 11
66	Okresní záložna hospodářská Město Touškov	1945–1951	kar 11

Likvidační spisy záložen (dříve volksbank)

67	Volksbank Horšovský Týn	1945–1950	kar 12
68	Spořitelní a záložní spolek pro Manětín a okolí	1947–1950	kar 12
69	Volksbank Nýřany	1947–1950	kar 12
70	Spořitelní a záložní spolek Poběžovice	1947–1950	kar 13
71	Volksbank Poběžovice	1947–1950	kar 13
72	Volksbank Stod	1947–1950	kar 13
73	Volksbank Stříbro	1947–1950	kar 14

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn.
<i>Likvidační spisy úvěrních družstev</i>				
74	R-X/1	Bernartice	(1944) 1945–1950	kar 14
75	R-X/2	Boněnov	(1944) 1945–1950	kar 14
76	R-X/3	Březí	(1944) 1945–1950	kar 14
77	R-X/4	Broumov	(1943) 1945–1950	kar 14
78	R-X/5	Damnov	(1944) 1945–1950	kar 14
79	R-X/6	Doubrava	1945–1950	kar 15
80	R-X/7	Dubec	1945–1950	kar 15
81	R-X/8	Eisendorf	1946–1950	kar 15
82	R-X/9	Erpužice	(1900) 1945–1950	kar 15
83	R-X/10	Grafenried	(1944) 1945–1950	kar 15
84	R-X/11	Hanov	1945–1950	kar 15
85	R-X/12	Velká Hleďsebe	(1944) 1945–1950	kar 15
86	R-X/13	Holýšov	(1909) 1945–1950	kar 16
87	R-X/14	Hora Svatého Václava	(1943) 1945–1950	kar 16
88	R-X/15	Michalovy Hory	(1943) 1945–1950	kar 16
89	R-X/16	Hostíčkov	(1944) 1945–1950	kar 16
90	R-X/17	Hošťka	(1943) 1945–1950	kar 16
91	R-X/18	Hostouň	(1943) 1945–1950	kar 16
92	R-X/19	Okrouhlé Hradiště	(1943) 1945–1950	kar 16
93	R-X/20	Sekerské Chalupy	1945–1950	kar 17
94	R-X/21	Zadní Chodov	1945–1950	kar 17
95	R-X/22	Chotíkov	1946–1950	kar 17
96	R-X/23	Dolní Jamné	1945–1948	kar 17
97	R-X/24	Jankovice	1945–1948	kar 17
98	R-X/25	Jezná	(1939) 1945–1950	kar 17
99	R-X/26	Svatá Kateřina	(1943) 1945–1950	kar 17
100	R-X/27	Ovesné Kladruby	(1943) 1945–1950	kar 17
101	R-X/28	Horní Kozolupy	1945–1950	kar 17
102	R-X/29	Křelovice	1945–1950	kar 18
103	R-X/30	Kurojedy	1945–1950	kar 18

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn.
104	R-X/31	Kyjov	(1943) 1945–1950	kar 18
105	R-X/32	Labuť	(1944) 1945–1950	kar 18
106	R-X/33	Líšťany	(1943) 1945–1950	kar 18
107	R-X/34	Lom	(1944) 1945–1950	kar 18
108	R-X/35	Nový Losimtál	(1944) 1945–1950	kar 18
109	R-X/36	Maiersgrün	(1944) 1945–1950	kar 18
110	R-X/37	Mělnice	1945–1950	kar 19
111	R-X/38	Milíkov	(1943) 1945–1950	kar 19
112	R-X/39	Milíře	(1944) 1945–1950	kar 19
113	R-X/40	Mnichov	(1943) 1945–1950	kar 19
114	R-X/41	Mýto	(1940) 1945–1950	kar 19
115	R-X/42	Oldřichov	(1943) 1945–1950	kar 19
116	R-X/43	Otín	(1944) 1945–1950	kar 19
117	R-X/44	Otročín	(1940) 1945–1950	kar 20
118	R-X/45	Pernarec	(1944) 1945–1950	kar 20
119	R-X/46	Pístov	(1942) 1945–1950	kar 20
120	R-X/47	Pleš	(1942) 1945–1950	kar 20
121	R-X/48	Pořejov	(1943) 1945–1950	kar 20
122	R-X/49	Poutnov	(1944) 1945–1950	kar 20
123	R-X/50	Rájov	(1942) 1945–1950	kar 20
124	R-X/51	Velký Rapotín	1945–1950	kar 21
125	R-X/52	Rozvadov	1945–1950	kar 21
126	R-X/53	Rybník	1945–1950	kar 21
127	R-X/54	Staré Sedliště	1945–1950	kar 21
128	R-X/55	Staré Sedlo	1945–1950	kar 21
129	R-X/56	Schönbrunn	1945–1950	kar 21
130	R-X/57	Schönwald	1945–1950	kar 21
131	R-X/58	Skapce	1946–1950	kar 21
132	R-X/59	Chodovský Šmelctál	1950	kar 21
133	R-X/60	Srby	1945	kar 21
134	R-X/61	Štítary	1946–1950	kar 21

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedn.
135	R-X/62	Stráž	1945–1950	kar 21
136	R-X/63	Pavlův Studenec	1945–1950	kar 21
137	R-X/64	Svojšín	1946–1950	kar 21
138	R-X/65	Klášter Teplá	1945–1949	kar 21
139	R-X/66	Dlouhý Újezd	1945–1950	kar 21
140	R-X/67	Česká Ves	1945–1950	kar 21
141	R-X/68	Nová Ves	1945–1950	kar 22
142	R-X/69	Ves Touškov	1946–1948	kar 22
143	R-X/70	Písařova Vesce	1945–1950	kar 22
144	R-X/71	Vidžín	(1940) 1945–1950	kar 22
145	R-X/72	Všeruby	1947–1950	kar 22
146	R-X/73	Bělá nad Radbuzou	1945–1950	kar 22
147	R-X/74	Blížejev	1945–1950	kar 22
148	R-X/75	Brod nad Tichou	1945–1950	kar 22
149	R-X/76	Bukovec	1945–1950	kar 22
150	R-X/77	Ctiboř	1945–1950	kar 22
151	R-X/78	Folmava	1945–1950	kar 22
152	R-X/79	Halže	1945–1950	kar 23
153	R-X/80	Hůrky	1945–1948	kar 23
154	R-X/81	Dolní Jadruž	1945–1950	kar 23
155	R-X/82	Nový Kramolín	1945–1950	kar 23
156	R-X/83	Svatý Kříž	1945–1950	kar 23
157	R-X/84	Litice	(1943) 1945–1950	kar 23
158	R-X/85	Meclov	(1944) 1945–1950	kar 23
159	R-X/86	Mířkov	(1943) 1945–1950	kar 23
160	R-X/87	Mutěnin	(1943) 1945–1950	kar 24
161	R-X/88	Vysoké Sedliště	(1942) 1945–1950	kar 24
162	R-X/89	Horní Sekyřany	(1942) 1945–1950	kar 24
163	R-X/90	Štokov	(1944) 1945–1950	kar 24
164	R-X/91	Sulislav	(1944) 1945–1950	kar 24
165	R-X/92	Třebnice	(1944) 1945–1950	kar 24

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jedm.
166	R-X/93	Trstěnice	(1944) 1945–1950	kar 25
167	R-X/94	Úněšov	1945–1950	kar 25
168	R-X/95	Žďár	(1944) 1945–1950	kar 25

Zeměpisný rejstřík

- Bělá nad Radbuzou, něm. Weisensulz, o. Domažlice - 146
- Bernartice, něm. Pernartitz, č. ob. Stráž, o. Tachov - 74
- Bezdrůžice, něm. Weseritz, o. Tachov - 59
- Blížejov, něm. Blisowa, o. Domažlice - 147
- Boněnov, něm. Puntau, č. ob. Chodová Planá, o. Tachov - 75
- Bor, něm. Haid, o. Tachov - 50
- Brod, nyní Brod nad Tichou, něm. Bruck, o. Tachov - 148
- Broumov, něm. Promenhof, o. Tachov - 77
- Březí, něm. Pirkau, č. ob. Halže, o. Tachov - 76
- Bukovec, něm. Mogolzen, o. Domažlice - 149
- Ctiboř, něm. Stiebenreith, o. Tachov - 150
- Česká Ves, něm. Böhmischdorf, zan. os., o. Tachov - 140
- Damnov, něm. Damtau, č. ob. Bor, o. Tachov - 78
- Dlouhý Újezd, něm. Langendörflas, o. Tachov - 139
- Dobřany, něm. Dobrzan/Wiesengrund, o. Plzeň-jih - 51
- Dolní Jadruž, něm. Unter-Gordisch, č. ob. Stráž, o. Tachov - 154
- Dolní Jamné, něm. Unter-Jamny, č. ob. Bezvěrov, o. Plzeň-sever - 96
- Doubrava, něm. Dobraken, č. ob. Nýřany, o. Plzeň-sever - 79
- Dubec, něm. Tutz, č. ob. Třemešné, o. Tachov - 80
- Eisendorf viz Železná*
- Erpužice, něm. Welperschitz, o. Tachov - 82
- Folmava, něm. Volltau, č. ob. Česká Kubice, o. Domažlice - 151
- Grafenried, zan. č. ob. Nemanice, o. Domažlice - 83
- Halže, něm. Hals, o. Tachov - 152
- Hanov, něm. Honau, č. ob. Lestkov, o. Tachov - 84

Holýšov, něm. Holeischen, o. Domažlice - 86
Hora Svatého Václava, něm. Berg, o. Domažlice - 87
Horní Kozolupy, něm. Ober-Kozolup, o. Tachov - 101
Horní Sekyřany, něm. Ober-Sekeřan, č. ob. Heřmanova Huť, o. Plzeň-sever - 162
Horšovský Týn, něm. Bischofteinitz, o. Domažlice - 67
Hostičkov, něm. Hetschigau, č. ob. Chodová Planá, o. Tachov - 89
Hošťka, něm. Hesselsdorf, o. Tachov - 90
Hostouň, něm. Hostau, o. Domažlice - 60, 91
Hůrky, něm. Hurkau, č. ob. Zahrádka, o. Plzeň-sever - 153

Chodovský Šmelctál, něm. Kuttенplaner Schmelzthal, č. ob. Tři Sekery, o. Cheb - 132
Chotěšov, něm. Chotěschau, o. Plzeň-jih - 61
Chotíkov, něm. Kottiken, o. Plzeň-sever - 95

Jankovice, něm. Enkengrün, č. ob. Teplá, o. Cheb - 97
Jedlina, dříve Nový Losimtál, něm. Neu-Losimthal, zan. os., o. Tachov - 108
Jezná, něm. Gesna, č. ob. Úlice, o. Plzeň-sever - 98

Kláster, dříve Klášter Teplá, něm. Tepl Stift, č. ob. Teplá, o. Cheb - 138
Kláster Teplá viz Klášter

Křelovice, něm. Křelowitz, o. Plzeň-sever - 102
Kurojedy, něm. Juratin, č. ob. Bor, o. Tachov - 103
Kyjov, něm. Khoau, č. ob. Zadní Chodov, o. Tachov - 104

Labuť, něm. Labant, č. ob. Staré Sedliště, o. Tachov - 105
Lesná, něm. Schönwald, o. Tachov - 130
Líšňany, něm. Lichtenstein, o. Plzeň-sever - 106
Litice, něm. Lititz, č. ob. Plzeň, o. Plzeň-město - 157
Lom, něm. Lohm, č. ob. Benešovice, o. Tachov - 107

Maiersgrün viz Vysoká

Manětín, něm. Manetin, o. Plzeň-sever - 68
Meclov, něm. Metzling, o. Domažlice - 158
Mělnice, něm. Melnitz, č. ob. Hostouň, o. Domažlice - 110

Město Touškov, Tuschkau Stadt, o. Plzeň-sever - 58, 66
Michalovy Hory, něm. Michelsberg, č. ob. Chodová Planá, o. Tachov - 88
Milíkov, něm. Miltigau, o. Cheb - 111
Milíře, něm. Brand, o. Tachov - 112
Mířkov, něm. Miřikau, o. Domažlice - 159
Mnichov, něm. Münchsdorf, o. Domažlice - 113
Mutěnin, něm. Muttersdorf, o. Domažlice - 160
Mýto, něm. Mauthdorf, č. ob. Tachov, o. Tachov - 114

Nová Ves, něm. Neudorf, č. ob. Třemešné, o. Tachov - 141
Nový Kramolín, něm. Neu-Gramatin, o. Domažlice - 155
Nový Losimtál viz Jedlina
Nýrsko, něm. Neuern, o. Klatovy - 52, 62
Nýřany, něm. Nürschan, o. Plzeň-sever - 69

Okrouhlé Hradiště, něm. Scheiben-Radisch, č. ob. Konstantinovy Lázně, o. Tachov - 92
Oldřichov, něm. Ulliersreith, č. ob. Tachov, o. Tachov - 115
Otín, něm. Ottenreuth, č. ob. Planá, o. Tachov - 116
Otročín, něm. Landek, o. Karlovy Vary - 117
Ovesné Kladruby, něm. Habakladrau, o. Cheb - 100

Pavlův Studenec, něm. Paulusbrunn, zan. č. ob. Lesná, o. Tachov - 136
Pernarec, něm. Pernharz, o. Plzeň-sever - 118
Písařova Vesce, něm. Albersdorf, č. ob. Lesná, o. Tachov - 143
Pístov, něm. Pistau, č. ob. Chodová Planá, o. Tachov - 119
Planá, něm. Plan, o. Tachov - 53, 63
Pleš, něm. Plöss, č. ob. Bělá nad Radbuzou, o. Domažlice - 120
Poběžovice, něm. Ronsperg, o. Domažlice - 64, 70, 71
Pořejov, něm. Purschau, zan. č. ob. Žebráky, o. Tachov - 121
Poutnov, něm. Pauten, č. ob. Teplá, o. Cheb - 122
Přimda, něm. Pfraumberg, o. Tachov - 54

Rájov, něm. Rail, č. ob. Přimda, o. Tachov - 123
Rozvadov, něm. Rosshaupt, o. Tachov - 125

Rybník, něm. Waier, o. Domažlice - 126

Sekerské Chalupy, něm. Hackenhäuser, č. ob. Stará Voda, o. Cheb - 93

Schönbrunn viz Studánka

Schönwald viz Lesná

Skapce, něm. Kapsch, o. Tachov - 131

Srby, něm. Sirb, o. Domažlice - 133

Staré Sedliště, něm. Alt-Zedlitsch, o. Tachov - 127

Staré Sedlo, něm. Alt-Sattel, o. Tachov - 128

Stod, něm. Staab, o. Plzeň-jih - 55, 72

Stráž, něm. Neustadt, o. Tachov - 135

Stříbro, něm. Mies, o. Tachov - 56, 65, 73

Studánka, něm. Schönbrunn, o. Tachov - 129

Sulislav, něm. Solislau, o. Tachov - 164

Svatá Kateřina, něm. Sankt Katharina, č. ob. Rozvadov, o. Tachov - 99

Svatý Kříž, nyní Chodský Újezd, něm. Heiligenkreuz, o. Tachov - 156

Svojšín, něm. Schweissing, o. Tachov - 137

Štítary, něm. Schitarschen, č. ob. Hostouň, o. Domažlice - 134

Štokov, něm. Stockau, č. ob. Chodský Újezd, o. Tachov - 163

Tachov, něm. Tachau, o. Tachov - 57

Trstěnice, něm. Neudorf, o. Cheb - 166

Třebnice, něm. Třebnitz, č. ob. Meclov, o. Domažlice - 165

Úněšov, něm. Anischau, o. Plzeň-sever - 167

Velká Hleďsebe, něm. Gross-Sichdichfür, o. Cheb - 85

Velký Rapotín, něm. Gross-Gropitzreith, č. ob. Tachov, o. Tachov - 124

Ves Touškov, něm. Tuschkau Dorf, o. Plzeň-jih - 142

Vidžín, něm. Witschin, č. ob. Úterý, o. Plzeň-sever - 144

Vysoká, něm. Maiersgrün, č. ob. Stará Voda, o. Cheb - 109

Vysoké Sedliště, něm. Hohen-Zetlisch, č. ob. Planá, o. Tachov - 161

Všeruby, něm. Wscherau, o. Plzeň-sever - 145

Zadní Chodov, něm. Hinter-Kotten, o. Tachov - 94

Žďár, něm. Brand, č. ob. Chodský Újezd, o. Tachov - 168

Železná, něm. Eisendorf, č. ob. Bělá nad Radbuzou, o. Domažlice - 81

Název archivní pomůcky:	Ústřední likvidátor peněžních ústavů a podniků Praha - likvidační středisko Plzeň
Značka fondu:	ÚL-LS Plzeň
Časový rozsah fondu:	(1900) 1945–1956
Počet evidenčních jednotek:	27 (2 podací protokoly, 25 kartonů)
Počet inventárních jednotek:	168
Rozsah fondu v bm:	3
Stav ke dni:	5. 12. 2014
Zpracovatel archivního souboru:	PhDr. Karel Řeháček
Zpracovatel archivní pomůcky:	PhDr. Karel Řeháček
Počet stran:	28
Počet exemplářů:	4
Schválil:	Mgr. Petr Hubka, ředitel SOA v Plzni dne 10. 12. 2014 – čj. SOAP/006-2262/2014